

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
 mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
 a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
 și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
 Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
 Manuscripte nu se înapoiază.

Sibiu, 22 Aprilie st. v.

„Jelul-m'as și n'am cui!”

Rar trece și data Dumneșeu, fără-ca Românul să aibă cuvinte de a-și reaminti acest vers începător al doinei.

Ne-am jelul și n'avem cui. De giur împregiur, toată lumea ce ne încungiu, e atât de mult preocupată de propriile ei interese, încât nu mai găsim pe nimeni dispus a asculta plângerile noastre și a ne ajuta în strîmtorarea, la care am ajuns.

Dumneșeu, soartea, întemplantarea, — cine mai știe ce?! — ne-a aruncat aici, pe pământul acesta, în mijlocul unei mulțimi de neamuri străine de noi, care, supunându-se la porunca firii lor, ne dușmănesc, unele mai mult, altele mai puțin, dar' toate fără deosebire.

Ne dușmănesc și ne-au dușmănit. Dar' aceasta e soarta omului pe pământ: osândit a fost, ca dușmănit de tot ceea-ce nu este el însuși să treacă prin lumea aceasta.

Nu de aceasta ne plângem. Ori cât de multe și ori cât de mari au fost greutățile, prin care am străbătut în curgerea veacurilor, ele nu au putut să covârșescă puterea noastră de viață și din an în an, din deceniu în deceniu, din secol în secol tot sporind mereu în număr, în putere și în valoare culturală a mers neamul nostru înainte.

Ajuns acum aici, unde sîntem, ne uităm împregiurul nostru, și mintea ni se opresce în fața întrebării: Până când și până unde vom merge tot astfel mereu înainte? când și unde ne vom opri? și unde se încheagă puterea, care ne va opri în loc? unde se urdesce viața, care va pute odată să pună hotar vieții noastre?

Puterile ce astăzi se pun în protiva înaintării noastre ne pot amări zilele, dar' n'avem decât să le cumpenim cu setea noastră de viață, și simțim, vedem cu ochiul viu, că ele sînt prea mici și prea risipite, pentru-ca să ne poată opri în mersul nostru firesc. Precum stejarul ajuns odată cu vîrful deasupra copacilor ce-l încungiu, crește fără îndurare mai departe până-ce vermi nu încep să-l omoare din rădăcină, se desvoaltă și neamul românesc, crește și se întărește, și puterile ce astăzi se pun în protiva desvoltării lui se mistue numai ele de ele.

Mult trebuie să mai crească aceste puteri și multe din ele vor trebui să se închege într'una singură, pentru-ca noi să ajungem la încheierea șirului de fapte ce constituie viața noastră.

Când și unde va pute să se închege această putere? care sînt elementele ce pot să o constituie?

Trebuie s'o scim aceasta, pentru-ca om cu om, generațiune cu generațiune să lucrăm cu premeditare, ca ele să nu poată crește și să nu se poată uni, ori, cel puțin, ca să crească încet și să se unească cât mai târziu.

Eată problema, generațiunile aji în viață trebuie să înțeleagă.

Ar fi o nebunie să luăm pe poporul maghiar drept început al unei asemenea puteri covârșitoare: în împregiurările în care trăiesce, cu calitățile, care sînt proprii rasei, din care face parte, sub sarcina greutăților, cu care trebuie să se lupte, acest popor poate astăzi să-și mistue o prețioasă parte din puterile sale, în opintiri zadarnice, nu va pute însă nici odată să ajungă la o desfășurare de puteri, care să covârșescă pe ale noastre.

Întrebarea, dacă e să fim ori să nu fim, ni se pune în toate zilele, cu neîndurare nu ni se va pune însă decât atunci, când Germanii vor fi ajuns la Tisza fără ca să fi intrat în proces de discompunere socială, ori atunci, când popoarele slave, sporite și întărite prin cultură și bogăție, vor fi ajuns a se uni, ca să-și descarce în mod concentric puterile asupra noastră.

Fie una, fie alta, soarta noastră e croită, hotărîtă cu veacuri mai înainte, și n'avem decât să privim cu ochiul limpede în viitor, pentru-ca să o vedem și să o înțelegem. Noi înșine, singuri noi nu vom pute să ținem pept cu valorile coto-pitoare ce se ivesc din depărtare, și trebuie să ne căutăm aici, în preajma noastră, un razem, un tovarăș pentru timpurile de grea cumpănă, care pot să vină mâine ori poimîne, ear' acest tovarăș nu poate fi altul decât acela, care numai dimpreună cu noi poate trăi și dimpreună cu noi trebuie să și peară.

Eată de ce ne jelim, și n'avem cui să ne jelim.

Avem să ne jelim de aceia, pe care Dumneșeu, soarta ori întemplantarea i-a lăsat să ne ajute, ear' nu să ne strice.

N'am avé decât să voim, pentru-ca să ne găsim spriginitori mulți și puternici. Da! însă ei ne cer drept răsplătă, să trădăm pe copiii nostri; ei ne ajută astăzi, ca să servim pentru ziua de mâine cauza lor.

Le vine dușmanilor nostri firesci la socoteală dușmănia dintre noi și Maghiari, ei împing pe Maghiari contra noastră și ne încuragează pe noi în rezistență, pentru-ca să ne slăbim unii pe alții și să ni se iee toată puțința de a ne încheaga într'o putere capabilă de rezistență.

Maghiarii n'o înțeleg aceasta: trebuie să avem noi ambițiunea de a o fi înțeles.

Dacă ne-am gândi numai la ziua de astăzi ori la cea de mâine, am scî noi cum trebuie să vorbim și ce trebuie să facem. Sîntem însă popor cu multă conștiință de viață, vedem în gândul nostru încă un lung șir de generațiuni ce duc lucrarea începută de noi mai departe și la tot pasul băgăm bine de seamă, ca nu cumva urmașii nostri să aibă cuvinte de a se plînge de ceea-ce facem noi astăzi.

Omul însă e om făcut din carne și oase.

Timp de două decenii am răbdut mult, dar' am răbdut fără-ca amărîciunea să ne fi împins la gânduri pripite.

Sîntem acum loviți în cea mai gingașă parte a trupului nostru național, în

tinerimea noastră studioasă, sîntem amenințați cu o generațiune de oameni foarte înclinați a jertfi viitorul mai depărtat prezentului ori unui viitor mai apropiat.

Am întrebat sînt acum câteva zile, dacă o voim ori nu aceasta, am arătat, că nu o putem voi și am arătat să facem ceva, ca să nu se întemple, să luăm cuvenitele măsuri, ca nici viitoarea generațiune să nu peară cultul bunei chibzuințe, care e proprie rasei noastre.

Un amic al nostru din Cluj face propunerea să le sărim într'ajutor tinerilor ce la Cluj, la Șemniț ori într'alte părți au fost ori vor mai fi loviți.

Aceasta e prima și cea mai firească impulsione. Nu totdeauna însă prima impulsione e totodată și cea mai bună.

Atât numai ar fi prea puțin!

Mai mult!

După părerea noastră acesta e un lucru, pe care nici nu trebuie să-l facem așa isolat.

Nu e vorba aci de câțiva tineri, ci de întreaga generațiune ce se află astăzi pe băncile scolii. La Lugoj, la Cluj, la Brașov, la Budapesta și la Șemniț s'a răsuflat cu mai multă ori mai puțină vehemență o luptă, în care este angageată întreaga noastră tinerime scolară. Copilul de șapte ani, intrat în școală, începe să simtă, că el nu poate trăi alături cu colegul lui maghiar, și din an în an acest simțământ se întărește în el, din an în an conștiința, că viața lui întreagă are să se petreacă în luptă cu Maghiarii, este mai puternică și tot mai puternică.

Această cultivare oare-cum premeditată a încordării dintre noi și Maghiari nu va înceta de loc, dacă le vom sări într'ajutor tinerilor până acum loviți, căci mâine cu atât mai vîrtos vor avé să sufere alții și ear' alții, mai mulți și tot mai mulți, mai greu și tot mai greu.

Trebuie să facem mai mult, să-i scutim pe toți, să-i scoatem din starea nesuferită, la care au ajuns.

E vorba de copiii nostri, de speranța noastră, de cel mai apropiat viitor al nostru: dacă nici acum nu ne vom uni cu toți, atunci viața noastră e partea de nemernicie în istoria neamului nostru și urmașii se vor rușina cetind pagina faptelor noastre.

Să le sărim într'ajutor?!

Cine oare n'ar voi s'o facă? Toți o voim! Dar' nu trebuie s'o facem cîtă vreme putem să ne temem, că unii o fac, ear' alții strigă: Eată-i cum agitează!

Să ne unim înainte de toate cu toți și apoi putem face tot ceea-ce vom crede de cuviință.

Dar' dacă nu ne vom uni?!

Ei! nu ne vom uni și atât: tinerii nostri vor simți, că nenorocirea lor este de a se fi născut în timpul nostru și vor înțelege mai bine ca noi, că numai unirea ne este mîntuirea și că în lumea aceasta omul trebuie să-și calce pe inimă.

Miseria, în care îi lăsăm, ori îi va nimici ori îi va face mai vrednici ca noi.

Ne-am jel și n'avem cui, căci aceia, care ar avé interes de a ne asculta, nu vor ca să ne înțeleagă.

Lămuriri cuvenite.

II.

Erau de față peste cinci-șeci de oameni, când s'a discutat în sinod propunerea formulată de comisiunea scolară în chestiunea premierii învățătorilor ce își câștigă merite pentru propagarea limbii maghiare: acești oameni vor pute mărturisi dimpreună cu protocoalele sinodului, dacă sînt ori nu exacte informațiunile, pe care le dăm.

Cetind propunerea făcută de dl Dr. Nic. Pop, raportatorul comisiunii a șis cam următoarele:

„Comisiunea nu crede de cuviință a vă cere să ridicați la valoare de conclud această propunere. Ca om privat și ca cetățean fiesce-care dintre noi poate să aibă ori-și-care părere în chestiunea aceasta, poate să aprobe ori să condamne premiarea învățătorilor nostri: aici însă noi sîntem biserică, un organism constituit sub priveghierea statului, o parte din organismul public, care a primit asupra sa o parte din sarcinile statului, purtarea de grije pentru instrucțiunea fiilor bisericii noastre. Bine ori rău, limba maghiară s'a introdus ca obiect de studiu obligat în scoalele noastre, și învățătorii nostri sînt datori a o preda. Li se mai pun acum în perspectivă și nise premii de încurajare învățătorilor, care vor desvolta un deosebit zel pentru propagarea ei. E statul el însuși, care a dispus această premiare din fonduri publice și a permis, ca și alții să confere asemenea premii. Noi nu putem dar' să reprobăm ceea-ce puterea publică a dispus ori permite, nu putem să oprim pe învățătorii nostri de a primi asemenea premii, fără ca să intrăm în conflict cu puterea publică. Aceasta cred, că nimeni dintre noi nu o voesc. Nu sîntem aici biserică militantă. Ne-am adunat pentru-ca să dispunem cele de cuviință în marginile trase de legile existente, ear' nu pentru-ca să combatem tendențe, pe care le socotim poate primejdioase. Aceasta o putem face, chiar trebuie să o facem, însă nu în această sală și nu ca membrii ai sinodului, ci acolo, unde câmpul de luptă stă deschis pentru tot omul, în viața politică.

„Avem cu toate acestea și aici o datorie. Ne pare bine, dacă învățătorii nostri sînt premiați pentru zelul lor fie chiar și în predarea limbii maghiare. Fiind însă, că noi nu dispunem de fonduri, ca să-i primim și pentru zelul desvoltat în predarea altor studii nu mai puțin obligate și tot atât de inportante, avem cuvinte de a ne teme, că ei vor neglige celelalte obiecte de învățământ, ca să poată obține cu atât mai vîrtos rezultate în instruirea limbii maghiare. Sîntem datori a lua măsuri, ca aceasta să nu se întemple. Le vom dice dar' învățătorilor nostri: Prea bine! primiți premiile ce vi se ofer, dar' mai înainte de a le primi, spuneți-ne și nouă, că vi s'au oferit, pentru-ca să cercetăm, dacă și în celelalte studii aji făcut ori nu cuvenitele progrese, căci altfel, drept pedeapsă pentru negligența voastră, nu vă permitem să primiți premiile. Astfel vom face, Domnilor, din premiile oferite pentru zel desvoltat în propagarea limbii maghiare, nise premii de încurajare pentru învățători în genere, fără ca prin aceasta să intrăm în conflict cu cineva. Și acesta e interesul instrucțiunii noastre.

„De aceea comisiunea vă roagă să ridicați la valoare de conclud următoarea propunere:

„Consistorul este însărcinat a priveghia, ca nu cumva învățătorii ce vor fi primind pentru progresul făcut în instruirea limbii maghiare, să fi făcut progres în contul celorlalte obiecte de învățământ și că asemenea premii să nu se primească fără de scirea autorităților noastre scolare“.

Această propunere a fost aprobată chiar și de dl Dr. Nic. Pop, care, luând cuvîntul, a declarat, că este și d-sa unit cu formularea dată de comisiune și a nuntă a-și mai susține propunerea.

Un singur om a combătut formularea propusă de comisiune: dl referent scolar, Anania Trombițaș. Nu însă pentru motivul, că premiarea în cestiunea limbii maghiare nu ar fi un lucru permis, ci fiindcă după părerea d-sale premiarea unui om pentru-că își face datoria, în genere, ar fi un lucru demoralizator, căci oamenii trebuie să se deprindă a-și face datoria, fiindcă le este datorie, fără de nici un premiu. De aceea d-sa face o contra propunere chiar mai puțin acceptabilă, ca cea făcută de dl Dr. Pop, dar 'și-o retrage după-ce i se obiectează, că „noi, sinodul, nu putem admite, că este demoralizator ceea-ce guvernul dispune ori permite.“

Astfel propunerea făcută de comisiune se primește cu unanimitate.

În tot cursul acestei debateri un singur cuvânt aspru, fie la adresa guvernului, fie contra Părintelui Metropolit ori contra consistorului, nu a fost rostit. Singur dl V. Nicoară a propus un aditament, prin care consistorul să fie însărcinat a le face cât mai curând învățătorilor împărțire despre rezoluțiunea luată, pentru-ca ei să nu poată dice, ca preoții în cestiunea ajutorului de stat, că nu au avut cunoștință despre hotărârea sinodului. Acest aditament însă a fost respins fără discuțiune.

Ei, bine! dacă așa este, atunci cum s'au trimis la „Pester Lloyd“ următoarele informațiuni:

1. că Românii profită de toate ocaziunile spre a manifesta contra reuniunii de cultură din Cluj,

2. că sinodul archidiecezan a fost teatrul unor scene violente și al unor debateri violente, care se reduc la această reuniune,

3. că Metropolitul Miron a auzit multe vorbe aspre,

4. că Părintelui Metropolit i s'a imputat, că nu susține interesele naționale și că e de o prea mare îngăduință față cu guvernul,

5. că propunerea făcută de dl Dr. Pop a fost obiect de discuțiuni aprinse și s'a primit, și

6. că primită odată, ea a mai fost trimisă și la comisiunea scolară.

Nici una singură din aceste șese afirmări nu este adevărată.

„Telegraful român“ dice, că scirea trimisă la „Pester Lloyd“ este o denunțiere, care produce convingerea, că sunt în biserica română greco-orientală trădători.

„Telegraful român“ o dice!

Dar', — întrebare foarte importantă, — cine e denunțiatul și cine poate să fie denunțiatul?

Denunțiatul sunt înainte de toate Românii în genere, care profită de toate ocaziunile spre a-și da pe față opozițiunea, fac debateri violente chiar și în sinod și duc politica în biserică, abuzează de autonomia lor bisericească.

Denunțiați sîntem în linia a doua noi, cestiualți, care am fost „greu loviți“ la alegerile consistoriale, opozițiunea, care combatem pe Părintele Metropolit, pentru-că nu susține interesele naționale și e îngăduitor față cu guvernul.

Denunțiată e, în cele din urmă, majoritatea sinodului, care a primit propunerea făcută de dl Dr. Nic. Pop.

Și cine nu e denunțiat?

Nu e denunțiat Înalț Preasfinția Sa Părintele Metropolit Miron, pe care scirea comunicată de „Pester Lloyd“ ni-l prezentă ca pe o stîncă ce stă neclintită în mijlocul valurilor ridicate de dușmanii neamului maghiar, ca pe un martir al politicei guvernamentale.

Departă să fie însă de noi gândul de a produce în inimile fraților nostri bănuială, că Părintele Metropolit ar fi denunțiatul. Nu! aceasta nu trebuie să se presupună.

Nu poate să fie aici vorba de trădare premeditată, ci numai de exces de zel.

Îi place Înalț Preasfinției Sale să aibă împregiurul seu oameni inclinați spre supunere necondiționată, ear' asemenea oameni îi fac adese-ori stăpînului lor servicii de felul acesta.

Cum dl Dr. Nic. Pop și d-l Anania Trombițaș au ajuns a servi această cauză, nu scim și nici nu voim a ști, sîntem însă convinși și convinși e dimpreună cu noi ori-și-cine, că fără de intențiune premeditată au făcut-o și că astăzi sînt foarte uimiți de rezultatul ce s'a produs.

Dar' tot atât de convinși trebuie să fie ori-și-cine, că este premeditare la mijloc, și că cineva a dorit să se producă în sinod scenele violente, care nu s'au produs, și-a dat silința să le producă și a fost un fel de act de desperațiune, când cu toate aceste a trimis la „Pester Lloyd“ scirea, că ele s'au produs și că mult, prea mult are să sufere stăpînul pentru credința lui cătră guvern.

Ear' acest cineva nu poate să fie decât un om, dela care „Pester Lloyd“ primesce sciri, tocmai fiindcă e socotit drept om autorizat din partea Părintelui Metropolit.

Vor fi mai mulți de acestia, și nimeni nu poate ști, care anume a făcut astădată serviciul: sigur e numai, că între dînșii va căuta tot omul cu minte pe denunțiator.

Tocmai de aceea, numai înzadar „Telegraful român“ face act de nobilă indignațiune. Nu în „Telegraful român“, ci acolo, pe prima pagină din „Pester Lloyd“ trebuie să se repareze buna reputațiune a bisericii române greco-orientale. Acum se oferă ocaziune de a căuta ȘS, care silesc pe redacțiunea diarului „Pester Lloyd“ a restabili adevărul.

Nu este adevărat, că Înalț Preasfinția Sa Părintele Metropolit Miron a fost vreodată ori este combătut în biserică, pentru-că nu susține interesele naționale ori

pentru-că e îngăduitor față cu guvernul: nu i s'a cerut și nu i se cere decât să susțină interesele bisericesci, și dacă va susține cu abnegațiunea cuvenită unui archireu aceste interese, cei mai hotărâți dintre adversarii politici îi vor fi cei mai sinceri spriginitori în biserică.

Acesta e adevărul, și adevărul acesta trebuie să se constate chiar acolo, unde s'a făcut denunțierea.

Altfel crede cine ce vrea!

Revistă politică.

Sibiu, 22 Aprilie st. v.

Alegerile iminente pentru parlament țin în febre pe cetățenii din Austria. Lupta electorală va avea să fie înversunată și Archiepiscopul-cardinal din Viena Ganglbauer, episcopul din St.-Pölten Mateiu Binder și episcopul din Linz Ernest Müller au trimis cu privilegiul acesta circular, sau așa numite pastorale generale cătră credincioșii lor, cari pastorale s'au cetit ieri de pe amvon în toate bisericile, aparținătoare eparchiilor lor.

Cuprinsul acelor pastorale în extras e cam următorul:

„Din incidentul alegerilor iminente noi nu putem întrelăsa, de a nu ne adresa prin vre-o câteva cuvinte cătră credincioșii noștri, cari sînt îndreptățiți a lua parte la alegeri.

„Consiliul nostru de păstori sufletesci se cuprinde în aceste două puncte principale:

„1. Folosiți-vă de dreptul de alegere, care vă compete.

„2. Folosiți-vă bine de acest drept.“

Recomandând pastorală mai departe, ca alegătorii să aleagă liber după convingerea lor și să-și dea votul acelor bărbați, cari au în vedere binele obște, cari au inimă pentru bunurile supreme ale omenimei și cari dau împăratului, ce e al împăratului, ear' lui Dumnezeu, ceea lui Dumnezeu, se sfîrșesc prin următoarele cuvinte:

„Alegători catolici! Domnul și Mântuitorul nostru de aceea a fundat biserica, ca să conducă credința, care purcede dela Dumnezeu, ca popoarele să guste în societatea civică bine organizată bunurile vieții pămîntesci, fără de a pierde pe cele ddeesci. Fără basă religioasă nu este stat ferit; fără binecuvîntare ddească nu înflorește nici bunăstarea, nici constituțiunea statului!“

Deși astfel de pastorale politice sînt în Austria tot atât de rari, ca și corbii albi și putem dice, că până acum n'au fost de loc obișnuite, nu putem trece la ordinea zilei preste pastorală numiților prelați bisericesci, fără de a constata, că de mare deosebire e între acest circular și între circularele exmisse cu astfel de privilegii decătră unii prelați de ai noștri!

Conflictul anglo-rusesc. „Standard“ afirmă, că lordul Granville a propus Rusiei decidera diferențelor anglo-rusesci prin un regent al Europei. „Pol. Corr.“ din Viena primesce din Paris o

depeșă, în care se dice că e puțină speranță relativ la o soluțiune pacifică a conflictului afgan, prefutindeni se privește războiul ca inevitabil și se accentuează neutralitatea Turciei. Scirile mai nou sosite din Londra spun, că în Anglia pregătirile de războiu se continuă. Admiralitatea a comandat vapoare pentru transportul celor ddece mii de soldați; locul nu se scie, ci e numit în o scrisoare închisă. Corăbiile engleze de războiu au primit ordin să iee cu sine material de războiu de două ori mai mult decăt le era prescris până acum. De altă parte Anglia nu ar începe bucuros un războiu cu Rusia și cearcă pe toate căile soluțiune pacifică. Diarele engleze o provoacă pe Germania să primească rolul de mijlocitoare, dar' cancelarul Bismarck, al căruia op e poate acest conflict, nu voiesce să se amestece. În Germania opiniunea publică e pe partea Rusiei. Turcia e în încercătură mai mare la cazul erumperii unui războiu, deoarece-ce Anglia voiesce să între în cazul unui războiu cu corăbiile în Dardanele. Celelalte puteri europene însă au făcut-o pe Turcia atentă la tractatele internaționale, conform cărora Turcia este obligată a opri această intrare păstrând neutralitatea. În această afacere ambasadorul rusesc din Constantinopol a luat o audiență la Sultanul, declarînd de altă parte înaintea mai multor dipolamați, că asupra Poartei ar căde o grea răspundere la cazul dacă ar permite intrarea corăbiilor engleze în Dardanele. Poarta, va trebui să urmeze acestor cercări diplomatice.

Cu ocaziunea sîrbării milenarului apostolilor slavi Metod și Ciril, principele Alexandru al Bulgariei a adresat Țarului o depeșă, în care exprimă în numele Bulgarilor recunoștință dorind, ca Rusia, marea putere ortodoxă, să prospereze fericită. Țarul i-a răspuns earăși pe cale telegrafică dicînd că e convins, că între Rusia și Bulgaria atât în urma religiunii, cât și a înrudirii de sînge, va fi totdeauna o alianță naturală nedespărțibilă.

Din Paris se telegrafează că pertractările cu China asupra condițiunilor de pace vor începe în curînd. Prelîngă toate aceste Francezii țin ocupate câteva puncte chineze pentru a pute pertracta cu China în mod mai avantajos pentru Francia.

Din dieta Ungariei.

Discuțiunea asupra interpelațiunilor domnilor deputați români V. Babeș și Petru Truția.

Această discuțiune a avut loc în ședința casei reprezentative dela 29 Aprilie a. c. și fiind pentru noi de mare importanță atât cele spuse și enunțate de dl ministru-președinte Col. Tisza, cât și reflexiunile făcute prin domniile interpelanți, reproducem toate acestea în traducere cât mai completă și exactă, pentru-ca și de al nostru public se poată fi aplețate.

Ministrul-președinte Coloman Tisza: Onor. Cameră! Rămîn în seria în care a binevoit a mă provoca onorabilul d. președinte. Voi

putuse învinge, și regele îl făcu și pe el cavalier. Această istorie le plăcuse prea mult copiilor, și din ziua, în care o aușiseră dela un păstor bătrîn, castelul și livețile aveau pentru ei mai mult farmec.

„Cum se numește partea locului, unde se află biserica?“ — întreabă Vilim.

„Locul acela se chiamă Bușchini. Dacă ne dă Dumnezeu sănătate, o să ne ducem odată să-l vedem; vom face un pelerinagiu, până acolo dize ea. „Și acolo ce s'a petrecut?“ întreabă Adela, care prea bucuros ar fi ascultat-o pe bunica povestind de dimineața până seara.“

„O minune s'a petrecut la acel loc. Nu vă aduceți aminte? Ursula vi-a povestit-o odată aceasta!“

„Nu ne mai aducem de loc aminte. Povestesc-ne, te rugăm prea frumos“, — grăiră copiii.

„Prea bine! așezați-vă pe bancă, și nu vă lăsați prea tare prin fereastră, pentru-ca nu cumva să cădeți și să vă loviți!“ Grăind apoi aceste, ea începă cu povestirea.

(Va urma.)

Foița „Tribunei“.

Bunica

de Bojena Němcová,
tradusă din limba boemă
de Prof. Dr. Urban Iarňík.
(Urmare.)

Odată, la două ori la trei săptămîni, fiind timp frumos, bunica dicea: „Vom să ne ducem să petrecem după ameață dî dîndu-le buna ziua celor dela casa vîntătorului.“ Copiii se bucurau până în clipă, când ea își lua furca și se pornia la drum. Drumul o lua pe din dosul izăturii și pe sub stîncile piedise înspre pod, ear' dela pod înainte prin alea de ploi până la Riesenburg. Bunica alege însă drumul dealungul riului, pe sub deal până la herestrae. Deasupra herestraelor se ridica un deal pleșuv, pe care creștea floarea macului cea albă, și Bărbica se urcă rîpede să culeagă și să-i aducă înveselită bunicii. În dosul herestraelor, valea se strîmta din ce în mai mult, și albia riului devenia și ea mai sîlbatică, cursul apei fiind mai rîpede, preste bolovanii mari ce zăceau în calea ei. Dealurile erau acoperite cu brați și cu pini

verzi, a căror umbră se întindea preste toată lungimea văii. Copiii mergeau cu bunica prin ea până-ce nu sosiră sub ruinele castelului de Riesenburg, care, acoperit de mușchiu, eșia la iveală din această verdeață.

La oare-care depărtare de vechiul castel și deasupra drumului, bolti în subteren, prin care se putea, precum se dicea, să umblă și trei ciasuri ceea-ce nu se putea totdeauna, din cauza umezelii și a greutateii aerului, — se ridica un pavilion cu trei ferestri arcate.

În timpul de vîntătoare li se servia aici domnilor dejunul al doilea. Spre acest punct ridicat își îndreptară copiii acum pasul, fugind ca nisce căprioare pe dealul piedis. Sărmana bunica, care abia se urca, trebură să se sprijinească de arbuștii ce i se aflau în cale la dreapta și la stînga.

„Mi-ai scos sufletul! Nu mai pot răsufla!“ — le dize ea copiilor, după-ce sosis în sfîrșit și ea până sus.

Apoi copiii o apucară de mână, o duseră în pavilion de unde, la o plăcută recoreală, se descidea o frumoasă vedere, și fi deteră un scaun să se așeze pe el. La dreapta se ridicau ruinele castelului; la picioarele lor se întindea în semi-

cerc valea închisă pe la toate marginile, în sus și în jos, de colnice acoperite cu brădet. Deasupra unuia din aceste delulețe se ridica o bisericuță. Curgerea apelor și cântecul păsărilor era singurul sgomot ce trecea prin liniștea ce domnia de giur împregiur.

Ioan își aduse aminte de Ctibor cel puternic, ciobanul domnului dela Riesenburg. Aici jos, în livadă, îl întâlnise stăpînul castelului dîcînd pe umăr un brad întreg, pe care îl scosese din pămînt cu rădăcini cu tot, pe care însă îl furase din pădurea domnească.

Când domnul l'a întrebat de unde a luat bradul, el își mărturisă fără de șovăire greșeala. Domnul nu numai l'a iertat, dar' l'a mai și poftit să se urce în castel cu un sac, în care i se vor pune atâte de ale mîncării, câte va putea el duce. Ctibor era încântat: el luă dela nevastă sa nouă coți de pînză, din care făcu sacul, unde îl umplură cu mazere și cu șunci. În curînd el își câștigă apoi prin inima-i deschisă și prin puterea lui trupească bunăvoința stăpînului; și domnul îl luă cu dînsul la o mare întrecere gimnastică puse de regele în Praga la cale. Puternicul Ctibor birui pe un cavalier german, pe care nimeni încă până atunci nu-l

Extrase de concursuri bisericești-scolare.

Un post de învățător la școala gr.-or. rom. din comuna Gladna-rom. protop. Fagetului. Termin până 14 Maiu a. c. Emolumentele: 320 fl. bani gata, cuartir liber, grădina, 10 orgii de lemne (din care e a se încălzi și școala), două jughere de livadă. Concursurile sunt a se trimite până în 10 Maiu a. c. rev. dn. At. Ioanoviciu, protop. și inspector de școli în Faget, (com. Caraș-Severin).

Postul de învățător în comuna gr.-or. Susaniu protop. Fagetului. Termin până 16 Maiu a. c. Concursurile sunt a se trimite până în 12 Maiu a. c. rev. dn. At. Ioanoviciu, protop. în Faget, (com. Caraș-Severin).

Un post de paroh gr.-or. cl. II. în comuna Suiug-Iteu, protop. Orășii-mari. Emolumentele compute în bani gata: 690 fl. v. a. Concursurile sunt a se trimite până în 19/31 Maiu a. c. respective până în 14/26 Maiu a. c. rev. dn. Toma Pacală, adm. protop. în Zsăka, p. u. Furta.

Postul pentru capelania temporală de cl. I. comuna Șilău. Termin până în 5 Maiu st. v. a. c. Concursele sunt a se trimite până în 25 Aprilie st. v. rev. dn. Petru Chirilescu, protop. în Chitighaz.

Bibliografie.

Din

Biblioteca populară a „TRIBUNEI”
au apărut până acum:

- Nr. 1. **Pădureanca.** Novela de Ioan Slavici 12 coale tip. broș. elegant. Un exemplar 40 cr. sau 1 leu nou.
- Nr. 2. **Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 15 bani.
- Nr. 3. **Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 15 bani.
- Nr. 4. **Piperuș Pătru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 20 bani.
- Nr. 5. **Păcală și Tândală.** Anecdote de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Nr. 6. **Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Nr. 7. **Teiu-legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 20 bani.
- Nr. 8. **Colăcăritul.** Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 40 bani.
- Nr. 9. **Flica a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
- Nr. 10. **Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Nr. 11. **Sfântul Nicolae.** De Matilda Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor ce cumpără un număr mai mare de exemplare, eu deosebire librarilor și peste tot vîndătorilor se dă rabatul cuvenit.

„Trandafiri și violele”. Poesii populare, culese și aranjate de Ioan Pop Reteganul, învățător. Broșura I. — Gherla, 1885. Împreună cu „Aurora” p. A. Todoran. Această broșură e însoțită de următorul Avis: „Colecțiunea de poezii populare care sub titlul „Trandafiri și violele” o începem cu broșura de față va urma a eși în broșuri lunare câte de trei coale. Colecțiunea întreagă va da 5 până 7 broșuri. Fiecare broșură costă 25 cr. v. a. Colecțiunea întreagă deodată abonată costă 1 fl. 20 cr. v. a. Broșura II. va apărea în 1 Iunie a. c. Bani de abonament se se trimite la adresa: Cancelaria Negruțiu în Gherla (Szamos-Ujvár). Cărturarii dela state sînt rugați a concurge cu material pentru îmbogățirea acestei colecțiuni și respective pentru aranjarea unei noue colecțiuni de poezii populare, ce va urma a se publica îndată ce aceasta de față va fi apărut întreagă. Manuscrisurile se se trimite la adresa: Ioan Pop Reteganul, învățător în Sâncel p. u. Blaj (Blasendorf).

„Foi'a bisericească”. Organ pentru cultura religioasă a clerului și a poporului. Redigată de Dr. Alexandru V. Grama. Apare în 10 și 25 st. n. a fiecărei luni. Blaj, 25 Aprilie 1885. Anul III. Nr. 8. Sumar: Biserica și teatrul. — Răspuns la o critică. — Blastemele Marelui Vasile la poporul nostru. — Tractarea sîntelor Sacramente preste tot în școala populară. — Răspunsuri.

„Biserica și școlă”. Foaie bisericească, școlastică, literară și economică. Ee odată pe săptămână: Dumineca. Arad, 21 Aprilie (3 Maiu) 1885. Anul IX. Nr. 16. Sumar: Sinodul eparchial aradan (continuare). — Producțiunea unui cor de plugari, Valea-mare, în 17/29 Aprilie 1885. — Coloniile școlare din vacanță, în Înmormîntarea lui C. A. Rosetti: Discursul dlui N. Ionescu. Discursul Academiei române. Discursul dlui I. G. Bibicescu. — Diverse. — Concurse. — Licitațiune minuendă.

„Familia”. Ee în fie-care Duminecă. Oradea-mare, 21 Aprilie st. v. (3 Maiu st. n.) 1885. Anul XXI. Nr. 16. Sumar: Cămașa fericitului (poesie), de C. A. Rosetti. — Copilul nimerii, de Matilda Poni. — La un lăcăș (poesie), de Lucreția Suciu. — Poesii în prosă: Mărul. Trandafirul. Morarul. de Ioan N. Roman. — Fabricantul de fer („Le maître de forges”). Piesă în 4 acte și 5 tablouri de Georges Ohnet (urmăre), trad. de I. C. Lugoșian. — Căprioare (ilustrațiune). — Salon: Scrisori teatrale din Paris, de I. C. Lugoșian. — Bomboane. — Literatură și arte. — Ce e nou? — Salon igienic, — Arhimigraf, de Louis

C. C. Dateulescu. — Epilog la moartea lui C. A. Rosetti: Opincarul. — Cîteva cuvinte asupra instrucțiunii publice în comunele rurale în raport cu comunele urbane: Z. N. Filotti. — Scrisoare deschisă D-lui director al „Gazetei Săteanului”: Constantin G. Cotescu. — Testamentul lui C. A. Rosetti. — Cîte ceva asupra mijloacelor celor mai nimerite pentru a îmbunătăți caii din țeară (urmăre): D. Mineu. — Rețete, pentru constipați: Doctor Țeară diplomă. — Răsboiul e gata: Sătucaul. — Din Țeară: Sătucaul. — Din localitate: D. — Lista de subscripțiune pentru ridicarea unei statue lui C. A. Rosetti. — Buletin comercial: O. S. — Anunciuri.

Sciri economice.

Comerciu de făină al Ungariei. Circulațiunea exportului din săptămîna trecută n'a fost prea însemnată, nici în privința cantității nici în cea a prețurilor, pe cari le-au avut morile din Ungaria în străinătate. Direcțiunea pe piețele externe ce e drept a fost solidă, deși mai bine ca în loc, dar' voie de cumpărare pe piețele străine nu s'a prea observat în săptămîna trecută pentru fabricatele din Ungaria, deoarece și acolo, ca și în Ungaria, consumațiunea n'a fost atât de îndestulătoare, precum s'ar fi dorit.

Comerciu de făină însă cu făină neagră a fost foarte viu în Ungaria. Ultimo, ca stațiunea mai multor contracte, a adus cu sine, că însemnările din urmă s'au început și circulațiunea, cu toate că numai puține comandări nouă au sosit, în această privință se poate numi mulțumitoare. Preparatele morilor din Ungaria au scăzut prin aceasta într'atît, încît se simte tare deja în unele soiuri de preparate. Prețurile preste săptămîna întreagă au urmat o direcțiune solidă.

Congres economic la Galați. Cetim următoarele în „Vocea Covurluiului” din 18 curent: „Aflăm că mai mulți membri ai societății cooperativă locale, întrunindu-se alaltă-seară, au decis a convoca un congres economic cooperativ în Galați pentru zilele de 1, 2 și 3 Maiu viitor, care congres se va ocupa cu mai multe chestiuni privitoare la interesele economice naționale. Tot pentru atunci se organizează o mare serbare în parcul municipal cu diferite jocuri, cum și un bal, cu care ocaziune se vor împărși și medaliile exposanților cooperatori din localitate ce au participat la expozițiunea dela Iași”.

Piața din Sighișoara, 1 Maiu. Grâu curat hectolitra fl. 5.40 până fl. 6.—; grâu mestecat fl. 4.— până fl. 4.50; secăra fl. 3.50 până fl. 3.80; ovėsul fl. 2.30 până fl. 2.50; cucuruzul fl. 3.90; fasolea fl. 4.—; crumpenele fl. 2.—; mazerea chilo 20 cr.; linteia 20 cr.; mālăiul 12 cr.; lumini de sēu chilo 60 cr.; săpunul 31 cr.; sēu brut 30 cr.; sēu de vită fl. 1.—; unsore de porc 72 cr.; carnea de vită 40 cr.

Piața din Mediaș, 30 Aprilie. Grâu hectolitra fl. 5.75 până fl. 6.—; grâu mestecat fl. 4.50 până fl. 4.70; secăra fl. 3.50 până fl. 3.60; orșul — până fl. —; ovėsul fl. 2.60 până fl. 2.75; cucuruzul fl. 3.50 până fl. 4.—; seminta de cânepă fl. 6.— până fl. 7.50; crumpenele fl. 1.50 până fl. 1.70; mālăiul hectolitra fl. 14.— până fl. —; mazerea fl. 8.— până fl. 9.—; fasolea fl. 4.— până fl. 4.50; linteia fl. — până fl. —; chiminul (secăreana) fl. — până fl. —; sēu brut 100 kilograme fl. 30.— până fl. 36.—; lumini de sēu vērșate fl. 36.— până fl. 45.—; unsore de porc fl. 68.— până fl. 70.—; slămina fl. 60.— până fl. 66.—; cânepa fl. 44.— până fl. 48.—; fēnul fl. 1.80 până fl. 2.—; săpunul 100 bucăți fl. 44.— până fl. —; spiritul gradul 10 cr.; carnea de vită kilo 44 până — cr.; carnea de vițel 40 până 44 cr.; carnea de porc 48 cr.

Piața din Făgăraș, 1 Maiu. Grâu frumos hectolitra fl. 4.80 până fl. 5.50; grâu mestecat fl. 4.— până fl. 4.50; secăra fl. 3.40 până fl. 3.60; cucuruzul fl. 3.20 până fl. 3.80; ovėsul fl. 2.40 până fl. 2.50; seminta de cânepă fl. 5.— până fl. 6.—; seminta de in fl. 10.— până fl. 11.—; fasolea fl. 3.— până fl. 4.—; mazerea fl. 6.— până fl. 7.—; linteia fl. 7.— până fl. 8.—; crumpenele fl. 1.20 până fl. 2.—; mālăiul fl. 9.— până fl. 10.—; sēu brut 100 chile 40.— până fl. 42.—; unsore de porc 58—60, slămina 60—75; cânepa fl. — până —. Un chilo carne de porc 44 cr.; carne de vită 42 cr.; carne de vițel 36 cr.; carne de mel — cr.; ouș 8 cu 10 cr.; chim fl. 12.— până fl. 15.—; lumini turnate de sēu 58 cr. până — cr.

Piața din Brașov, 1 Maiu. Grâu hectolitra fl. 6.90 grâu mestecat fl. 5.—, secăra fl. 3.60, orș fl. 3.60, ovės fl. 2.60, cucuruzul fl. 3.60, mālăiul fl. 4.60, mazerea fl. 6.—, linteia fl. 6.—, fasolea fl. 4.—, crumpenele fl. 1.—, carnea de vită p. kilo 44 cr., carnea de porc 48 cr., carnea de berbece — cr.

Tērgul de rīmători în Steinbruch. În 2 Maiu n. s'a notat: unguresci bētrāni grei 39.— cr. până 40.— cr., unguresci grei, tineri 41.— cr. până 42.— cr., de mijloc 42.— cr. până 43.— cr., ușori 42.— cr. până 43.— cr., marfă țerānească, grea 41.— cr. până 42.— cr., de mijloc 41.— cr. până 42.— cr., ușoară 41.— cr. până 42.— cr., romānesci de Bakony, grei 44.— cr. până 46.— cr., transito de mijloc 43.½ cr. până 44.½ cr., transito ușori 43.— cr. până 43.½ cr., transito sērbesci, grei 41.— cr. până 42.— cr., transito de mijloc 41.— cr. până 42.— cr., transito ușori 41.— cr. până 42.— cr., îngrășați cu ghindă — cr. până — cr. per 4% cumpeniți la gară.

LOTERIE.

Tragerea din 2 Maiu st. n.

Timișoara: 54 53 15 29 74.
Viena: 64 21 25 3 18.

Cursul la bursa de mărfuri în Budapesta
dela 2 Maiu st. n.

Grâu (din Banat): 72—75 Kilo fl. — până —. 76—81 Kilo fl. — până —. (lungă Tisza) 72—75 Kilo fl. — până —. 76—81 Kilo fl. 9.40 până 9.75, (de Pesta) 72—75 Kilo fl. — până —. 76—81 Kilo fl. 9.20 până 9.75, (de Alba-Regală) 72—75 Kilo fl. — până —. 76—81 Kilo fl. 9.20 până 9.75, (de Bacska) 72—75 Kilo fl. — până —. 76—81 Kilo fl. — până —. (din Ungaria de nord) 72—75 Kilo fl. — până —. 76—81 Kilo fl. 9.— până 9.50.

Sēcara (ungurească) 70—72 Kilo fl. 7.70 până 8.—. Orđ (nutreț): 60—62 Kilo fl. 7.— până 7.30; (de berărie) 62—64 Kilo fl. 7.50 până 9.70.

Ovės (unguresc) 37—40 Kilo fl. 7.25 până 8.55. Cucuruz (de Banat): dela fl. 6.35 până 6.40; de alt soi fl. 6.25 până 6.30.

Rapița fl. 11.50 până 12.75; de Banat fl. 11.25 până 12.—.

Mālăiul (unguresc): fl. 5.80 până 6.25.

Timpul de furnisare.

Grâu (primăvară) 75 Kilo fl. 9.25 până 9.30 (per Septembrie—Octombrie) Kilo fl. 9.56 până 9.58.

Sēcara (primăvară) — Kilo fl. 5.71 până 5.73.

Cucuruzul (Maiu—Iunie) fl. 6.35 până 6.37.

Rapița (August—Septembrie) fl. 13.½ până 13.½.

Spirit (brut) 100 L. fl. 27.50 până 28.—.

Bursa de București.

Cota oficială dela 2 Maiu st. n. 1885.

Renta amort. (5%)	Cump.	93.—	vend.	94.—
Rur. conv. (6%)	"	88.—	"	89.—
Acț. de asig. Dacia-Rom.	"	290.—	"	295.—
Banca națională a României	"	1135.—	"	1200.—
Impr. oraș. București	"	30.—	"	32.—
Credit mob. rom.	"	190.—	"	195.—
Acț. de asig. Națională	"	260.—	"	270.—
Scrisuri fonciare urbane (5%)	"	93.—	"	94.—
Societ. const.	"	239.—	"	239.—
Schimb 4 luni	"	—	"	30.—
Aur	"	12.¼	"	12.40

Nr. magist. 3565/1885.

[146] 1—2

Anunciu.

Joi în 14 Maiu a. c. la 9 oare a. m. se vor vinde pe calea licitațiunii în muntele Șanta 90 stângini de lemne de fag produse prin tăietura din est an și aproape 100 orgii metrice rămășițe de lemne de fag. Aceasta se aduce la cunoștința doritorilor de a cumpăra cu observarea, că vinderea se efectuează numai pre lîngă bani gata.

Sibiiu, 1 Maiu 1885.

Magistratul.

„Albina”

institut de credit și de economii în Sibiiu.

Primesce depuneri de bani spre fructificare pre lîngă denunciare în termine scurte cu 5% și fără denunciare, replătibile îndată la cerere cu 4½% interese la an.

Fructificarea depunerii începe cu ziua, care urmează după ziua depunerii și înceată cu ziua premergătoare zilei, în care se ridică depunerea. Durata cea mai mică a unei depuneri este de 15 zile.

La 1 Ianuarie și la 1 Iulie a fie-cărui an interesele neridicate se adaug la capital și se fructifică earăși. Contribuțiunea dela interesele depunerilor o plătesce întreagă institutul.

Depunerile trimise prin postă, pre lîngă comunicarea adresei deponentului, se resolv totdeauna cu întrocerea postei; asemenea se pot efectui prin postă denunciări și ridicări de capitale.

Sibiiu, 20 Aprilie 1885.

3 [144]

Direcțiunea.

Banca generală de asigurare

[145] 4

„TRANSILVANIA”

în Sibiiu,

fundată în anul 1868

asigurează pe lînga condițiunile cele mai favorabile:

- a) în contra pericolului de foc și exploziune clădiri de ori-ce fel, mărfuri, produse de câmp, mobili etc.
- b) pe vieța omului în toate combinațiunile, precum: asigurări de capitaluri pe casul morții și pentru termnuri fixate, de zestre și de rente.

Dela fundarea institutului se plătiră:

Despăgubiri pentru daune cauate prin foc	Sume asigurate pe vieță
în a. 1869—1881 fl. 427,157.49	în a. 1869—1881 fl. 282,919.87
în a. 1882 „ 54,792.92	în a. 1882 „ 32,382.04
în a. 1883 „ 34,761.25	în a. 1883 „ 32,843.10
în a. 1884 „ 24,778.08	în a. 1884 „ 40,084.13
Suma fl. 541,549.74	Suma fl. 388,229.14

929.778 fl. 88 cr.

Conform bilanțului pentru 1884 fondurile de rezervă și garanție se urcă la 555.114 fl. 63 cr.

Prospecte și formulare se dau gratis.

Deslășiri se dau și oferte de asigurări se primesc prin Direcțiune în Sibiiu (Strada Cîsnădiei Nr. 5, casa proprie), sau prin Agenturile generale și principale în Brașov (C. I. Münich), Cluj și Arad, precum și prin Agenturile speciale în locurile mai însemnate.